

مردها و زنها در عبادت

¹ پس اقتدا به من نمایید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. ² اما، ای برادران، شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در هر چیز مرا یاد می‌دارید و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ می‌نمایید.

³ اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ⁴ هر مردی که سرپوشیده دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ⁵ اما هر زنی که سر برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان است که تراشیده شود. ⁶ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز بریزد؛ و اگر زن را موی بریدن یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد. ⁷ زیرا که مرد را نباید سر خود را بپوشد چونکه او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است. ⁸ زیرا که مرد از زن نیست بلکه زن از مرد است. ⁹ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه زن برای مرد. ¹⁰ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته باشد به سبب فرشتگان. ¹¹ لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم جدا از زن نیست درخداوند. ¹² زیرا چنانکه زن از مرد است، همچنین مرد نیز به وسیله زن، لیکن همه چیز از خدا. ¹³ در دل خود انصاف دهید، آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ ¹⁴ آیا خود طبیعت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او را عار می‌باشد؟ ¹⁵ و اگر زن موی دراز دارد، او را فخر است، زیرا که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ¹⁶ و اگر کسی ستیزه‌گر باشد، ما و کلیساهای خدا را چنین عادت نیست.

شام خداوند

¹⁷ لیکن چون این حکم را به شما می‌کنم، شما را تحسین نمی‌کنم، زیرا که شما نه از برای بهتری بلکه برای بدتری جمع می‌شوید. ¹⁸ زیرا اولاً هنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شنوم که در میان شما شقاقها روی می‌دهد و قدری از آن را باور می‌کنم. ¹⁹ از آن جهت که لازم است در میان شما بدعتها نیز باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند. ²⁰ پس چون شما در یک جا جمع می‌شوید، ممکن نیست که شامخداوند خورده شود، ²¹ زیرا در وقت خوردن هرکس شام خود را پیشتر می‌گیرد و یکی گرسنه و دیگری مست

¹ کونوا مُتَمَثِّلِينَ بِي كَمَا أَنَا أَيْضًا بِالْمَسِيحِ. ² فَأَمَدُحُكُمْ، أَيُّهَا الْإِخْوَةُ، عَلَى أَنَّكُمْ تَذْكُرُونَنِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَتَحْفَظُونَ التَّعَالِيمَ كَمَا سَلَّمْتُهَا إِلَيْكُمْ.

الرجل والمرأة في العبادة

³ وَلَكِنْ أُرِيدُ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ رَأْسَ كُلِّ رَجُلٍ هُوَ الْمَسِيحُ، وَأَمَّا رَأْسُ الْمَرْأَةِ فَهُوَ الرَّجُلُ، وَرَأْسُ الْمَسِيحِ هُوَ اللَّهُ. ⁴ كُلُّ رَجُلٍ يُصَلِّي أَوْ يَتَّبِعُ عَلَى رَأْسِهِ شَيْءٌ، يَشْبِيهِ رَأْسَهُ. ⁵ وَأَمَّا كُلُّ امْرَأَةٍ تُصَلِّي أَوْ تَتَّبِعُ وَرَأْسَهَا غَيْرَ مُعْطَى، فَتَشْبِيهِ رَأْسَهَا لِأَنَّهَا وَالْمَخْلُوقَةُ شَيْءٌ وَاحِدٌ بَعِيْهِ. ⁶ إِذِ الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ لَا تَعْطَى، فَلْيَقْصِ شَعْرَهَا، وَإِنْ كَانَ قَبِيحاً بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُقَصَّ أَوْ تُخْلَقَ، فَلْيَسْعَطْ. ⁷ فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَتَّبِعِي أَنْ يُعْطِيَ رَأْسَهُ لِكُونِهِ صُورَةَ اللَّهِ وَمَجْدُهُ، وَأَمَّا الْمَرْأَةُ فَهِيَ مَجْدُ الرَّجُلِ. ⁸ لَأَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنَ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنَ الرَّجُلِ، ⁹ وَلَأَنَّ الرَّجُلَ لَمْ يُخْلَقْ مِنْ أَجْلِ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنْ أَجْلِ الرَّجُلِ. ¹⁰ لِهَذَا يَتَّبِعِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ يَكُونَ لَهَا سُلْطَانٌ عَلَى رَأْسِهَا مِنْ أَجْلِ الْمَلَائِكَةِ. ¹¹ غَيْرَ أَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنْ دُونِ الْمَرْأَةِ وَلَا الْمَرْأَةُ مِنْ دُونِ الرَّجُلِ فِي الرَّبِّ، ¹² لَأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْمَرْأَةَ هِيَ مِنَ الرَّجُلِ هَكَذَا الرَّجُلُ أَيْضًا هُوَ بِالْمَرْأَةِ، وَلَكِنْ جَمِيعَ الْأَشْيَاءِ هِيَ مِنَ اللَّهِ. ¹³ اخْكُمُوا فِي أَنْفُسِكُمْ، هَلْ يَلِيقُ بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُصَلِّيَ إِلَى اللَّهِ وَهِيَ غَيْرَ مُعْطَاةٍ؟ ¹⁴ أَمْ لَيْسَتْ الطَّبِيعَةُ تَفْهَمُ أَنَّ الرَّجُلَ إِنْ كَانَ يُرْجَى شَعْرُهُ فَهُوَ غَيْبٌ لَهُ، ¹⁵ وَأَمَّا الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ تُرْجَى شَعْرُهَا فَهُوَ مَجْدٌ لَهَا، لَأَنَّ الشَّعْرَ قَدْ أُعْطِيَ لَهَا عِوَضَ بُرْفَةٍ. ¹⁶ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَظْهَرُ أَنَّهُ يُحِبُّ الْخِصَامَ، فَلَيْسَ لَنَا تَحْنٌ عَادَةٌ مِثْلُ هَذِهِ وَلَا لِكَنَائِسِ اللَّهِ.

قداسة العشاء الرباني

¹⁷ وَلَكِنِّي إِذْ أَوْصِي بِهَذَا: لَسْتُ أَمْدُحُ كَوْنَكُمْ تَجْتَمِعُونَ لَيْسَ لِأَفْضَلِ بَلْ لِلْأَرْدَى. ¹⁸ لَأَنِّي أَوَّلًا، حِينَ تَجْتَمِعُونَ فِي الْكَنِيسَةِ، أَسْمَعُ أَنَّ بَيْنَكُمْ انْتِشَاقَاتٍ، وَأَصْدَقُ بَعْضَ التَّصْديقِ. ¹⁹ لَأَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ بَيْنَكُمْ بَدْعٌ أَيْضًا لِيَكُونَ الْمَرْكُوزَ ظَاهِرِينَ بَيْنَكُمْ. ²⁰ فَحِينَ تَجْتَمِعُونَ مَعًا لَيْسَ هُوَ لِأَكْلِ عَشَاءِ الرَّبِّ، ²¹ لَأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ يَسْبِقُ فَيَأْخُذُ عَشَاءَ نَفْسِهِ فِي الْإِكْلِ، فَالْوَاحِدُ يَجُوعُ وَالْآخَرُ يَسْكُرُ. ²² أَفَلَيْسَ لَكُمْ بُيُوتٌ لِيَأْكُلُوا فِيهَا وَتَسْرُبُوا؟ أَمْ تَسْتَهَيِّنُونَ بِكَنِيسَةِ اللَّهِ وَتُخْجَلُونَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ؟ مَاذَا أَقُولُ لَكُمْ؟ أَمَدُحُكُمْ عَلَى هَذَا؟ لَسْتُ أَمْدُحُكُمْ. ²³ لَأَنِّي تَسَلَّمْتُ مِنْ

الرَّبِّ مَا سَلَّمْتُمْ أَيْضًا: إِنَّ الرَّبَّ يَسُوعَ، فِي اللَّيْلَةِ الَّتِي أَسْلِمَ فِيهَا، أَخَذَ خُبْزًا²⁴ وَشَكَرَ، فَكَسَّرَ وَقَالَ: خُذُوا كُلُّوْا، هَذَا هُوَ جَسَدِي الْمَكْسُورَ لَكُمْ، اصْنَعُوا هَذَا لِذِكْرِي.²⁵ كَذَلِكَ الْكَاسَ أَيْضًا، بَعْدَمَا تَعَسَّوْا، قَائِلًا: هَذِهِ الْكَاسُ هِيَ الْعَهْدُ الْجَدِيدُ بِدَمِي، اصْنَعُوا هَذَا كُلَّمَا شَرِبْتُمْ لِذِكْرِي.²⁶ فَإِنَّكُمْ كُلَّمَا أَكَلْتُمْ هَذَا الْخُبْزَ وَشَرِبْتُمْ هَذِهِ الْكَاسَ تُخَيَّرُونَ بِمَوْتِ الرَّبِّ إِلَى أَنْ يَجِيءَ.²⁷ إِذَا أُيِّمَنْ أَكَلَ هَذَا الْخُبْزَ أَوْ شَرِبَ كَاسَ الرَّبِّ يَدُونِ اسْتِحْقَاقٍ يَكُونُ مُجْرِمًا فِي جَسَدِ الرَّبِّ وَدَمِهِ.²⁸ وَلَكِنْ لِيَمْتَحِنِ الْإِنْسَانُ نَفْسَهُ وَهَكَذَا يَأْكُلُ مِنَ الْخُبْزِ وَيَشْرَبُ مِنَ الْكَاسِ،²⁹ لِأَنَّ الَّذِي يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ يَدُونِ اسْتِحْقَاقٍ، يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ دَيْنُونَةً لِنَفْسِهِ غَيْرَ مُمَيِّزٍ جَسَدَ الرَّبِّ.³⁰ مِنْ أَجْلِ هَذَا فِيكُمْ كَثِيرُونَ ضَعَفَاءُ وَمَرْضَى وَكَثِيرُونَ يَرْفُدُونَ.³¹ لَأَنَّا لَوْ كُنَّا حَكَمْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا لَمَّا حُكِمَ عَلَيْنَا،³² وَلَكِنْ إِذْ قَدْ حُكِمَ عَلَيْنَا نُؤَدِّبُ مِنَ الرَّبِّ لِكَيْ لَا نُدَانَ مَعَ الْعَالَمِ.³³ إِذَا، يَا إِخْوَتِي، حِينَ تَجْتَمِعُونَ لِلْأَكْلِ، انْتَظِرُوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا.³⁴ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَجُوعُ فَلْيَأْكُلْ فِي الْبَيْتِ كَيْ لَا تَجْتَمِعُوا لِلدَّيْنُونَةِ، وَأَمَّا الْأُمُورُ الْبَاقِيَةُ فَعِنْدَمَا آجِيءُ أَرْتِبُهَا.

می‌شود.²² مگر خانه‌ها برای خوردن و آشامیدن ندارید؟ یا کلیسای خدا را تحقیر می‌نمایید و آنانی را که ندارند شرم‌نده می‌سازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا در این امر شما را تحسین نمایم؟ تحسین نمی‌نمایم!²³ زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که: عیسی خداوند، در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت²⁴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: بگیری و بخورید، این است بدن من که برای شما پاره می‌شود. این را به یادگاری من بجا آرید.²⁵ و همچنین پیاله، را نیز بعد از شام و گفت: این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید.²⁶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید.²⁷ پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود.²⁸ اما هر شخص خود را امتحان کند و بدین طرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد.²⁹ زیرا هرکه می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد اگر بدن خداوند را تمیز نمی‌کند.³⁰ از این سبب بسیاری از شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند.³¹ اما اگر برخود حکم می‌کردیم، حکم بر ما نمی‌شد.³² لکن هنگامی که بر ما حکم می‌شود، از خداوند تأدیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود.³³ لهذا، ای برادران من، چون بجهت خوردن جمع می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید.³⁴ و اگر کسی گرسنه باشد، در خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بایم، مابقی را منتظم خواهم نمود.